

Środa, 12 marca 2014 r.

P7_TA(2014)0209

Tarcza antyrakietowa dla Europy**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie tarczy antyrakietowej dla Europy oraz jej konsekwencji politycznych i strategicznych (2013/2170(INI))**

(2017/C 378/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 42 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 222 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 24 i 42 ust. 2 TUE, art. 122 i 196 TFUE oraz 37. Deklarację odnoszącą się do art. 222 TFUE,
 - uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r. oraz sprawozdanie w sprawie jej wdrożenia zatwierdzone przez Radę Europejską w dniach 11–12 grudnia 2008 r.,
 - uwzględniając strategię bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej, zatwierdzoną przez Radę Europejską w dniach 25–26 marca 2010 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony,
 - uwzględniając strategiczną koncepcję obrony i bezpieczeństwa członków Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, przyjętą podczas szczytu NATO w Lizbonie w dniach 19–20 listopada 2010 r.,
 - uwzględniając deklarację ze szczytu w Chicago wydaną przez szefów państw i rządów uczestniczących w posiedzeniu Rady Północnoatlantyckiej w Chicago w dniu 20 maja 2012 r.,
 - uwzględniając art.48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0109/2014),
- A. mając na uwadze, że kwestia obrony przed pociskami balistycznymi była już podnoszona w przeszłości, lecz stała się naprawdę aktualna w ostatnich latach ze względu na coraz liczniejsze zagrożenia związane z rozprzestrzenianiem broni jądrowej i innej broni masowego rażenia oraz rozprzestrzenianiem pocisków balistycznych, na które Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) i jej europejscy sojusznicy muszą być w stanie skutecznie odpowiedzieć;
- B. mając na uwadze, że obrona przed pociskami balistycznymi i innymi rodzajami rakiet może stanowić pozytywny element rozwojowy europejskiego bezpieczeństwa w kontekście szybkich zmian międzynarodowych ram bezpieczeństwa, ponieważ szereg państw i podmiotów niepaństwowych pracuje nad technologiami rakietowymi i różnymi technologiami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi (CBR) zdolnymi dotrzeć do terytorium Europy;
- C. mając na uwadze, że NATO rozwija zdolność w dziedzinie obrony przed pociskami balistycznymi dla kontynuowania swojego podstawowego zadania wspólnej obrony w celu zapewnienia pełnego pokrycia i ochrony wszystkich społeczeństw, całego terytorium i wszystkich sił europejskich należących do NATO wobec rosnących zagrożeń stwarzanych przez rozprzestrzenianie pocisków balistycznych;
- D. mając na uwadze, że kluczowym wkładem USA w obronę przed pociskami balistycznymi jest potwierdzenie zaangażowania w sprawy NATO oraz bezpieczeństwo Europy i jej sojuszników, podkreśla znaczenie więzi transatlantyckiej, której towarzyszy sprzęt wojskowy już zainstalowany w Rumunii, a oczekiwany też w bliskiej przyszłości w Polsce;

Środa, 12 marca 2014 r.

- E. mając na uwadze, że wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony będzie rozwijana w pełnej komplementarności z NATO w uzgodnionych ramach strategicznego partnerstwa UE–NATO, co potwierdziła Rada Europejska w dniu 19 grudnia 2013 r.;
1. uważa, że wraz z rozwojem i wdrażaniem technologii obrony przed pociskami balistycznymi w bezpieczeństwo Europy wnoszona jest nowa dynamika, której konsekwencją jest konieczność uwzględniania przez państwa członkowskie skutków, jakie na ich własne bezpieczeństwo wywiera obrona przed pociskami balistycznymi;
 2. przypomina, że środki obrony przed pociskami balistycznymi NATO są rozwijane i opracowywane w celu chronienia państw należących do NATO przed potencjalnymi atakami przy użyciu pocisków balistycznych; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do kontynuowania strategicznego partnerstwa z NATO, uwzględniając kwestię obrony przed pociskami balistycznymi, co powinno doprowadzić do zadbania o pełny zakres i ochronę dla wszystkich państw członkowskich UE, unikając tym samym sytuacji, w której zapewniane im bezpieczeństwo byłoby w jakikolwiek sposób zróżnicowane;
 3. z zadowoleniem wita osiągnięcie tymczasowej zdolności przez system NATO obrony przed pociskami balistycznymi, który zapewni maksymalny zasięg i ochronę przed atakiem balistycznym możliwe w ramach dostępnych środków dla ludności, terytoriów i sił zbrojnych we wszystkich południowych krajach europejskich będących członkami NATO; przychylnie odnosi się też do celu zapewnienia do końca dekady pełnego zasięgu i ochrony państwom europejskim będącym członkami NATO;
 4. podkreśla, że inicjatywy UE, takie jak Pooling & Sharing, mogą okazać się pomocne przy wzmacnianiu współpracy państw członkowskich w ramach obrony przed pociskami balistycznymi, także w zakresie prowadzenia wspólnych prac badawczo-rozwojowych; w długookresowej perspektywie współpraca taka mogłaby przyczynić się również do dalszej konsolidacji europejskiego przemysłu obronnego;
 5. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, Komisję, Europejską Agencję Obrony i Radę do ujęcia kwestii obrony przed pociskami balistycznymi w przyszłych strategiach, analizach i białych księgach dotyczących bezpieczeństwa;
 6. podkreśla, że wskutek kryzysu finansowego i oszczędności budżetowych wykorzystuje się niewystarczającą ilość zasobów w celu utrzymania wystarczających możliwości w zakresie obrony, co prowadzi do ograniczenia potencjału militarnego i przemysłowego UE;
 7. podkreśla, że plan obrony przed pociskami balistycznymi NATO nie jest w żadnym wypadku wymierzony w Rosję oraz że NATO jest gotowe współpracować z Rosją w oparciu o założenie kompatybilności pomiędzy dwoma niezależnymi systemami obrony antyrakietowej, tj. systemem NATO obrony przed pociskami balistycznymi i systemem obronnym Rosji; podkreśla fakt, że mimo iż skuteczna współpraca z Rosją mogłaby przynieść wymierne korzyści, musi ona być prowadzona w oparciu o pełną wzajemność i przejrzystość, gdyż rosnące wzajemne zaufanie jest kluczowe dla stopniowego rozwijania takiej współpracy; zauważa w tym kontekście, że przesunięcie rosyjskich rakiet bliżej NATO i granic UE przynosi skutki odwrotne do zamierzonych;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, parlamentom państw członkowskich, Zgromadzeniu Parlamentarnemu NATO oraz Sekretarzowi Generalnemu NATO.